

Weemoed en levenslust kleuren concert HS

Weemoed, verlies en vergankelijkheid. Het zijn gevoelens die je overvallen bij het eerste orkestconcert van het nieuwe seizoen van Holland Symfonia. Afgelopen week werd bekend dat het orkest wordt omgevormd tot een kernensemble voor de begeleiding van het Nationaal Ballet en van het Haarlemse podium verdwijnt. Gezien de opvallend volle zaal en de enthousiaste bijval een gevoelig verlies. Het Nederlands Philharmonisch Orkest zal de symfonische optredens in de Philharmonie gedeeltelijk overnemen. Maar of dat ook echt gebeurt, blijft afwachten.

Weemoed, verlies en vergankelijkheid vormen ook de belangrijkste ingrediënten van de liederencyclus 'Les nuits d'été' van Hector Berlioz. De Franse componist kende zelf een turbulent liefdesleven. Toen zijn passie voor de Engelse actrice Harriet Smithson na lange tijd eindelijk beantwoord werd, bleek het huwelijk een hel. Hij moet dus wel wat herkend hebben in de gedichten van zijn vriend Théophile Gautier vol liefdespijn, afscheid en onvervuld verlangen. Sopraan Lenneke Ruiten peilt de complexe emoties in een ontroerend sensatieve interpretatie.

De Alkmaarse sopraan vierde de afgelopen weken triomfen in Salzburg in 'Musica speranza', een nieuw geconstrueerde opera met muziek van Mozart. Maar ze toonde eerder ook al haar gevoel voor het Franse repertoire. Haar stem heeft met een licht stralende hoogte en een warm middenregister de juiste klank voor Berlioz' mengeling van ingetogen theatraaliteit en intieme passie. De frisse opgewektheid van 'Villanelle' ligt haar even goed als de donkere tragiek van 'Sur les lagunes'. De frase 'Reviens, ma bien-aimée' in het lied 'Absence' zingt ze, om met Gautiers eigen woorden te spreken, 'tegelijktijd charmant en fataal'. De nachtelijke

Holland Symfonia o.l.v. Otto Tausk m.m.v. Lenneke Ruiten (sopraan) met werken van Mendelssohn, Berlioz en Beethoven. Gehoord: 16/10, Philharmonie, Haarlem.

scène op het kerkhof klinkt bij Ruiten huiveringwekkend.

'Les nuits d'été' biedt ook het orkest de gelegenheid te tonen hoeveel kleuren het op zijn palet heeft. De meesterorkestrator Berlioz zette zelf de originele pianobegeleiding om naar een sensuele orkestpartituur. Onder leiding van chef-dirigent Otto Tausk schildert Holland Symfonia met soms bedwelmende, soms spookachtige tinten.

Donker gekleurde romantiek en geladen natuurlyriek kenmerken ook Mendelssohns 'Die Hebriden'. Holland Symfonia geeft er een beeldende vertolking van. Strijkermelodieën rollen af en aan als de golven van de zee. Blazer motieffjes spetteren als waterdruppels tegen de rotsen.

Chef-dirigent Tausk wil er, zolang Holland Symfonia nog op het podium zit, het beste van maken. Die bezieling en energie klinkt door in een levenslustige uitvoering van de Zesde symfonie van Ludwig van Beethoven. De doof wordende componist zocht zijn heil in de natuur. De musici van Holland Symfonia vinden op hun beurt duidelijk troost in zijn muziek. De 'opgewekte gevoelens' waarover Beethoven in het eerste deel rept, zullen ze misschien niet in het hart voelen. Maar in een vlot tempo verdreven lichtvoetige strijkers en speelse blazers neerslachtige gedachten. Tausks Beethoven bezit een kamermuzikale helderheid. Het volkse Scherzo kreeg de ritmische precisie van een goed geliede klok. Maar ook de dramatiek wordt niet geschuwd. Het onweer, dat in het vierde deel losbarst, kreeg een felle, spannende uitvoering.

WINAND VAN DE KAMP